

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSPA-140-95(3)/10

Warszawa, 22 września 2010 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Przekazuję przyjęte przez Radę Ministrów stanowisko wobec poselskiego projektu ustawy

- o zmianie ustawy o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców (druk nr 3240).

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Pracy i Polityki Społecznej do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

wz.

Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki
(-) Waldemar Pawlak

Stanowisko Rady Ministrów wobec poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców (druk nr 3240)

Przedmiotowy projekt stanowi propozycję nowelizacji ustawy z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców (Dz. U. Nr 125, poz. 1035), zwanej dalej „ustawą”, mającą na celu przeciwdziałanie lub łagodzenie skutków kryzysu, która obowiązuje od 22 sierpnia 2009 r.

W projekcie proponuje się zmiany przepisów ustawy mające na celu ułatwienie dostępu do środków przeznaczonych na pomoc poprzez:

- zmniejszenie progu spadku obrotów gospodarczych przedsiębiorców z 25 do 10 %,
- skrócenia okresu ochronnego dla jednego pracownika z 6 miesięcy do 3.

W obecnym stanie prawnym, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy, podstawową przesłanką do uzyskania pomocy przez przedsiębiorców jest udokumentowany spadek obrotów gospodarczych, rozumianych jako sprzedaż, nie mniej jednak niż o 25 %, liczony w ujęciu ilościowym lub wartościowym w ciągu 3 kolejnych miesięcy po dniu 1 lipca 2008 r. w porównaniu do tych samych 3 miesięcy w okresie od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r.

Poselski projekt ustawy zawiera propozycję zmniejszenia, wymaganego do otrzymania pomocy, progu spadku obrotów gospodarczych z 25% do 10%, wraz z uzasadnieniem, iż proponowane rozwiązanie ułatwi dostęp do środków przeznaczonych na pomoc - większej ilości przedsiębiorców.

Przeprowadzona analiza skutków finansowych projektu ustawy z tytułu obniżenia progu spadku przychodów ze sprzedaży do 10 % wykazała, iż z tego tytułu nastąpiłby wzrost kwoty udzielanej pomocy o ponad 80 % w porównaniu do wartości podpisanych umów w sprawie udzielenia pomocy przedsiębiorcom.

W świetle powyższego oraz rekomendacji Rady UE zobowiązujących Polskę do wyeliminowania nadmiernego deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej wartości referencyjnej, należy ocenić, że realizacja propozycji przedstawionej w poselskim projekcie powodowałaby wzrost wydatków publicznych, co byłoby czynnikiem zwiększającym ryzyko przekroczenia progu ostrożnościowego (55%) relacji długu publicznego do PKB.

Należy także wskazać, że w sytuacji, gdy polska gospodarka rozwija się w tempie 3,5 % rocznie (w II kw. tego roku), dynamika produkcji przemysłowej przekracza 10 % (r/r), spada

stopa bezrobocia (z 12,7 % w styczniu do 11,3 % w sierpniu), wynik finansowy netto przedsiębiorstw niefinansowych wzrósł w 2009 r. o ponad 25 % i nadal się poprawia w bieżącym roku (w tym o ponad 87 % - r/r - w I kwartale), a przedsiębiorstwa notują wysoki poziom płynności, Rada Ministrów nie znajduje uzasadnienia dla łagodzenia warunków dostępu przedsiębiorców do wsparcia ze środków publicznych przewidzianych ustawą.

Ustawa w obecnym brzmieniu zabrania wypowiedzania umowy o pracę z przyczyn niedotyczących pracownika w okresie pobierania przez pracownika świadczenia na częściowe zaspokojenie wynagrodzeń pracowniczych za czas przestoju ekonomicznego oraz w okresie sześciu miesięcy przypadających bezpośrednio po okresie pobierania tych świadczeń.

W poselskim projekcie ustawy zawarto propozycję zmiany art. 6 pkt 2 ustawy poprzez skrócenie z 6 do 3 miesięcy okresu ochronnego następującego bezpośrednio po pobieraniu przez pracownika świadczeń na częściowe zaspokojenie wynagrodzeń pracowniczych za czas przestoju ekonomicznego lub z tytułu skrócenia wymiaru czasu pracy.

Proponowane w projektowanej ustawie skrócenie wyżej wymienionego okresu ochronnego należy ocenić negatywnie. Wskazać bowiem należy, że ustawa, która weszła w życie w dniu 22 sierpnia 2009 r. powstała w wyniku uzgodnień prowadzonych w ramach dialogu autonomicznego, w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, podczas których strona społeczna zaproponowała pakiet trzynastu punktów, w celu zniwelowania skutków kryzysu. W ustawie kryzysowej znalazły się rozwiązania wynegocjowane pomiędzy partnerami społecznymi. Propozycje zawarte w poselskim projekcie ustawy uwzględniają wyłącznie interes jednej ze stron tego dialogu, wychodząc poza wynegocjowane rozwiązania.

Dodatkowo należy wskazać, że ustawa została przygotowana w oparciu o komunikat Komisji – Tymczasowe wspólnotowe ramy prawne w zakresie pomocy państwa ułatwiające dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego (Dz. UE C 16 z 22.01.2009 r., s. 5). Udzielenie takiej pomocy zgodnie z zasadami określonymi w pkt 4.2.2 Komunikatu nie wyłącza obowiązku dokonania uprzedniego zgłoszenia programu pomocowego do Komisji Europejskiej. Wobec powyższego zmiany zaproponowane w poselskim projekcie, a w szczególności - rozszerzenie zakresu stosowania programu poprzez objęcie programem pomocy przedsiębiorców, u których wystąpił spadek obrotów gospodarczych o 10 % zamiast o 25 % przewidzianych dotychczas w art. 3 ust. 1 ustawy stanowi zmianę ramowego programu pomocowego N 408/2009 „Ograniczona kwota pomocy zgodna ze wspólnym rynkiem – łagodzenie skutków kryzysu ekonomicznego” i objęta byłaby obowiązkiem notyfikacji.

Należy zwrócić także uwagę, że projekt poselski nie zawiera przepisów przejściowych, niezbędnych z uwagi na ramy czasowe wyznaczone w komunikacie Komisji Europejskiej, który nie będzie miał zastosowania po 31 grudnia 2010 r. a także na fakt, iż stosowanie notyfikowanego Komisji Europejskiej programu pomocowego określone zostało do 31 grudnia 2010 r., a udzielenie pomocy po tym terminie będzie traktowane jako pomoc publiczna de minimis na podstawie rozporządzeń Komisji 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. i innych.

Biorąc pod uwagę powyższe, Rada Ministrów negatywnie opiniuje rozwiązania zawarte w projektowanej ustawie i w konsekwencji proponuje niekontynuowanie dalszych prac legislacyjnych nad tym projektem.